

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lilivm Inter Spinax

Sterre, Jean Chrysostome van der

Antverpiæ, 1627

Cap. XLII. De Charitate eius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43032

CAPVT XLII.

De Charitate eius.

LAUDEMVS & Charitatem viri
 laudabilis, & quo possumus, præ-
 conio explicemus, quæ omnium radix
 est & origo virtutum: ita, vt quæcum-
 que ex illa, tamquam ex radice, non
 prodeat, non virtus, sed stultitia verissi-
 mè iudicetur. Quid enim est Humili-
 tas, nisi stultitia; si non ex Charitatis
 radice procedat, hoc est, si non habeatur
 propter Deum? Quid Castitas?
 Nonne virgines fatuæ, iudicio veri Iu-
 dicis refutantur, quæ Charitatis oleo
 caruerunt? Quid stultius Patientia,
 quæ laboris sui præmium non à Deo,
 sed ab hominibus iudicat expeten-
 dum? In hac ergo radice & fundamen-
 to virtutum, omnes virtutes suas plan-
 tauerat & fundauerat noster Archite-
 ctus: quod nullatenus dubitabit, qui
 perfectionem illius Humilitatis vo-

Matth. 25

*Sublimis
Charitas
eius.*

luerit intueri. Simulatio quippe virtutum (quæ Hypocrisis dicitur) plerumque pro gloria transitoria exercetur. Pro qua, si pauper Christi, mundi que contemptor, se in virtutibus non exercet; quid quærit, nisi gloriam Dei? Et hoc est diligere Deum, & Dei charitatem habere; Dei gloriam quærere, & non suam. Dilexit verè Deum, dilectus Dei: propter quem corporis voluptatem, in Castitate; & mundi gloriam, in Humilitate, contempsit. Dilexit verè Deum, dilectus Deo; propter

Psal. 16. cuius labiorum verba vias durissimas custodiuit, vias difficiles ambulauit,

Psal. 118. viam mandatorum ipsius cucurrit; per

Lucæ 13. angustam portam Humilitatis, Paupertatis, laboris & doloris, intrare contendit. Dilexit Deum verè, Dei dilectus, qui & pro omni transitoria voluptate contempta, & omni tribulatione suscepta, aliud præmium non quæsiuit, nisi faciem tuam, Domine I E S U. Quid enim quæsiuit, nisi te? qui neque

que diuitias, neque delicias, nec gloriam, nec aliquid transitorium quaesivit, praeter te. Tibi, tibi, & tibi soli dixit cor eius, charitate tua vulneratum: Exquisiuit te facies mea: faciem tuam Psal. 26. requiram, Domine I E S V. O quoties, & quam profundis gemitibus (etiam nobis praesentibus,) tibi suspirabat, Domine I E S V! quam miserabiliter huius Babylonis praesentem miseriam, tui vultus absentiam querebatur! Nostram querebatur miseriam, tuam quaerebat praesentiam: & ecce, quod querebatur, amisit; & quod quaerebat, inuenit. Nihil est iam in Christo, quod queratur; nihil extra ipsum, quod quaerat, nisi forte secundam stolam, sua omnino cessante miseria, & tua ipsum, Domine I E S V, misericordia fatiante. In tantum proximi charitate feruebat, vt verè sciret gaudere cum verè gaudentibus, & flere cum Rom. 12. Eius erga proximum charitas. flentibus. Et, vt ea quæ in ipso conspeximus, charitatis insignia praedice-

I s mus,

* *Putarit
quispiam
potius le-
gendum:
(quod, te-
telte, Do-
mine I E-
s v, dici-
mus.)*

*Commi-
seratio erga
afflictos.*

Galat. 6.

mus, (* quod tibi Domine I E S V, di-
cimus) tanta circa afflictos, tam men-
te quàm corpore, compassione & mi-
sericordia mouebatur; vt cor eius mi-
tissimum & benignissimum, omnium
mœstorum, laborantium, infirmo-
rum, & de quacumque tribulatione
clamantium, omnium susceptiuum
crederes hospitale. Vidi ego aliquan-
do, cùm quidam Fratrum suas illi ten-
tationes ac alias aduersitates conquere-
ndo exponerent, tanta illum miseri-
cordia & compassione moueri, vt vul-
tus eius decideret, cordis eum defectio
manifesta teneret. Omnibus quoque
quibus potuit modis, sollicitudine,
compassione, cōsolatione & oratione,
afflictorum onera deuotè portauit, vt
legem CHRISTI, quæ est charitas,
adimpleret. Dederat illi Dominus
gratiam bonam, & linguam erudi-
tam; vt sciret sustentare eos verbo qui
lapsi fuerant, & quorum vestigia nu-
tauerunt; quia ex his quæ passus erat,
& pa-

ORDINIS PRAEMONST. 139
& patiebatur quotidie, omnibus tribulatis omnia facere se sciuit: qui & à Spiritu sancto, & per experientiam erat in omnibus institutus, & charitate cogente, nullum sibi extraneum reputabat.

CAPVT XLIII.

De Patientia eius.

A VIRTUTE quoque Patientiae esse non potuit alienus, qui crucem Lucæ 9. suam, tamquam ex duobus lignis compositam, exteriori videlicet tribulatione, & interiori dolore, sequens vestigia Domini crucifixi, quotidie Excellentius Patientia. batiulabat. Tamquam cinctus enim erat verberibus, licet miræ innocentiae vir, ut in omni parte eius posset Patientia exerceri. Et à Domino quidem flagella multorum generum tolerauit, ut omnium generum gaudia recipere mereretur. Multis itaque & quotidianis & pænè continuis infirmitatibus corporis,